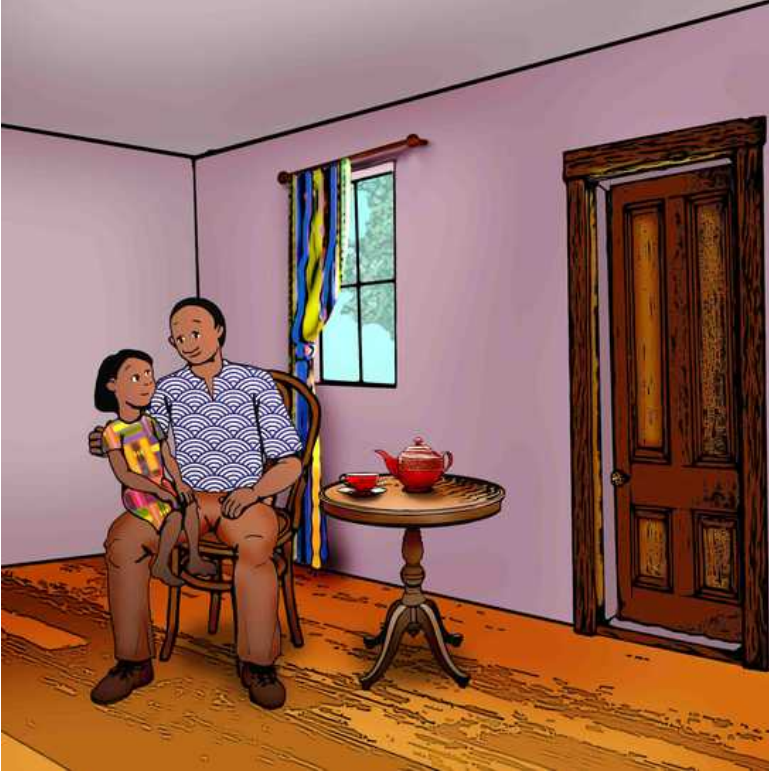

Simbegwire

- ✎ Rukia Nantale
- 👤 Benjamin Mitchley
- 💬 Nahide Büşra Ertekin
- 🗨️ tyrkisk
- 📊 nivå 5

Simbegwire annesi öldüğü zaman çok üzüldü. Simbegwire'in babası, kızıyla ilgilenmek için elinden gelenin en iyisini yaptı. Zamanla, Simbegwire'in annesi olmadan da mutlu olmayı öğrendiler. Her sabah oturdular ve önlerindeki gün hakkında konuştular. Her akşam, birlikte aksam yemeği hazırladılar. Bulaşıkları beraberce yıkadıktan sonra, Simbegwire'in babası ona ev ödevlerinde yardım etti.

Bir gün, Simbegwire'in babası normalden geç geldi eve. "Neredesin ocuęum?" diye seslendi. Simbegwire babasına koştu. Babasının bir kadının elini tuttuğunu görünce, olduğu yerde hareketsiz durdu. "Seni zel biriyle tanıştırmak istiyorum, ocuęum. Bu Anita" dedi babası gülümseyerek.

“Merhaba Simbegwire, baban bana senin hakkında çok şey anlattı,” dedi Anita. Ama gülümsemiyor veya Simbegwire’in elini tutmuyordu. Simbegwire’in babası mutlu ve heyecanlıydı. Üçünün birlikte yaşayacağını, ve hayatlarının nasıl güzel olacağını anlatıyordu. “Çocuğum, umarım ki Anita’yı annen olarak kabul edersin.” dedi babası.

Simbegwire'in hayatı değişti Artık sabahları babası ile birlikte oturmak için zamanı yoktu. Anita ona o kadar fazla ev işleri veriyordu ki, akşamları ev ödevlerini yapmak için çok yorgun oluyordu. Yemekten sonra direk yatağına gidiyordu. Onun tek rahatı annesinin ona verdiği renkli battaniesi idi. Simbegwire'in babası kızının mutsuz olduğunu fark etmiş görünmüyordu.

Birkaç ay sonra, Simbegwire'in babası onlara bir süreliğine evden uzaklaşacağını söyledi. "İşimden dolayı seyahat etmem lazım." dedi babası. "Ama biliyorum ki ikiniz birbirinizle ilgilenirsiniz." Simbegwire'in yüzü düştü fakat babası fark etmedi. Anita hiç bir şey söylemedi. O da mutlu değildi.

Simbegwire için işler daha da kötüye gitti. Ev işlerini bitirmezse, veya şikayet ederse, Anita ona vuruyordu. Ve akşam yemeklerinde, kadın yemeğin çoğunu yerken, Simbegwire'a sadece birkaç lokma bırakıyordu. Her gece, Simbegwire uyumak için annesinin battaniyesine sarılıp kendi kendine ağlıyordu.

Bir sabah, Simbegwire yataktan kalkmak için geç kaldı. "Seni tembel kız!" diye bağırdı Anita. Simbegwire'ı yatağın dışına çekti. Değerli battaniye bir çiviye takıldı, ve yırtılıp ikiye ayrıldı.

Simbegwire çok üzgündü. Evden kaçmaya karar verdi. Annesinin battaniyesinin parçalarını aldı, biraz yemek paketledi, ve evden ayrıldı. Babasının ayrıldığı yolu takip etti.

Akşam olduğu zaman, akarsuyun yanındaki uzun bir ağaca tırmandı, ve kendi için dalların arasında bir yatak yaptı. Uykuya dalarken şarkı söyledi: “Anne, aanne, aanne, beni bıraktın. Beni bıraktın ve bir daha hiç geri dönmedin. Babam artık beni sevmiyor. Anne, ne zaman geri dönüyorsun? Beni bıraktın.”

Ertesi sabah, Simbegwire şarkıyı tekrar söyledi. Kadınlar, kıyafetlerini yıkamak için akarsuya geldiklerinde, uzun ağaçtan gelen hüzünlü şarkıyı duydular. Onlar, sadece rüzgarın yaprakları salladığını düşündüler, ve işlerine devam ettiler. Ama kadınlardan biri şarkıyı çok dikkatlice dinledi.

Bu kadın ağacın içine, yukarı doğru baktı. Kızı ve elindeki renkli battaniyeyi gördüğü zaman, bağırdı, “Simbegwire, erkek kardeşimin çocuğu!” Diğer kadın çamaşır yıkamayı bıraktı ve Simbegwire’a ağaçtan inmesine yardım etti. Halası küçük kızı kucakladı ve onu rahatlatmaya çalıştı.

Simbegwire'in halası, çocuğu kendi evine götürdü. Simbegwire'a sıcak yemek verdi, ve onu, annesinin battaniyesiyle birlikte yatağa yatırdı. O gece, Simbegwire uykuya dalarken ağladı. Fakat bunlar rahatlamanın göz yaşlarıydı. O biliyordu ki halası ona bakacaktı.

Simbegwire'in babası eve döndüğü zaman, kızının odasını boş buldu. "Ne oldu Anita?" diye buruk bir yürekle sordu. Kadın, Simbegwire'in kaçtığına açıkladı. "Ben ondan bana saygı duymasını istedim." dedi "Ama belki çok serttim." Simbegwire'in babası evi terk etti ve akarsu yönünde ilerledi. Kız kardeşinin Simbegwire'ı görüp görmediğini öğrenmek için, kız kardeşinin köyüne kadar devam etti.

Simbegwire babasını çok uzaktan gördüğünde, kuzenleriyle birlikte oynuyordu. Belki babası kızgın olabilir diye korktu, o yüzden saklanmak için evin içine koştu. Ama babası kızının yanına gitti ve dedi ki "Simbegwire, sen kendin için mükemmel bir anne buldun. Seni seven ve anlayan biri. Seninle gurur duyuyor ve seni seviyorum." Onlar, Simbegwire'ın istediği kadar halasında kalabileceği konusunda anlaştilar.

Babası onu her gün ziyaret etti. Uzun zaman sonra, babası Anita ile birlikte geldi. Anita, Simbegwire'in ellerine uzandı. "Çok üzgünüm ufaklık. Ben hatalıydım." diye ağladı. "Tekrar denememe izin verir misin?" Simbegwire babasına ve endişeli yüzüne baktı. Ardından, yavaşça ileriye doğru adım attı ve kollarını Anita'ya sardı.

Bir sonraki hafta, Anita, Simbegwire'ı, halası ve kuzenleriyle birlikte eve yemeğe davet etti. Büyük bir ziyafetti! Anita Simbegwire'ın sevdiği tüm yiyecekleri hazırlamıştı, ve herkes doyana kadar yedi. Ardından, yetişkinler konuşurlarken, çocuklar oyun oynadılar. Simbegwire mutlu ve cesur hissetti. Yakın, çok yakın bir zamanda babası ve üvey annesi ile birlikte yaşamak için eve geri dönmeye karar verdi.

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Simbegwire

Skrevet av: Rukia Nantale

Illustret av: Benjamin Mitchley

Oversatt av: Nahide Büşra Ertekin

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons
[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/).